

Marjut Moisala

Noita

NOITA

MARJUT MOISALA

NOITA

© 2019 Moisala, Marjut
Kaikki oikeudet pidätetään

Kustantaja:
BoD – Books on Demand
Helsinki
Suomi

Valmistaja:
BoD – Books on Demand
Norderstedt
Saksa

ISBN: 9789523395299

Nouse maasta maan emäntä,
Rapakosta rautahammas,
Hienohelma hetteheestä
Tämän pulman purkajaksi,
Rikkeijen revittäjäksi!

Kalevala

VAPAUS

Ilma oli keväisen kirkas, mutta Paulin mieli synkkä. Hänen olisi pitänyt hihkua innosta, olihan se suuri päivä pitkän vankeuden jälkeen, että hän saisi astella ulos vankilan porteista vapaana kuin taivaan lintu. Oliko taivaan linnuilla kuitenkin enemmän tietoa tulevastasta? Vaisto johon luottaa? Pesä jonka ne olivat luonnon ohjaamana rakentaneet? Paulilla sen sijaan ei ollut mihin päänsä painaa. Vuokra-asunto oli mennyt alta jo ajat sitten, kun yhteiskunta tuomitsi hänet sovittamaan rikostaan ja uutta asuntoa hän ei ollut halunnut tai uskonut edes voivansa löytää. Tavarat olivat vanhan äidin varastossa Kainuun korpimailla.

Pauli astui ulos vankilan porteista. Tänään oli se päivä, jota hän oli odottanut ja pelännyt. Uuden elämän ensimmäinen päivä.

Mies oli ladannut kännykkänsä ja ryhtyi nyt selaaamaan sitä, löytääkseen bussiaikataulun. Pitkän linjan bussi tulisi pian, mutta olisi vielä aikaa kahvikupilliseen Matkahuollon kahvilassa. Sinne siis.

Linja-autoon noustuaan Pauli antoi ajatustensa harhailla ja katseensa hyväillä maisemaa. Oli niin hyvä olla vapaana vankilan muureista, mutta samalla hän tiesi, etteivät mielen muurit olleet vielä antaneet pe-

riksi. Niistä vapautuminen kestäisi paljon kauemmin. Oli saatava apua, mutta mistä?

Mies antoi mielensä palata jälleen rikokseensa, jota hän katui hyvinä hetkinään paljon, mutta jonka aiheuttanutta tunnetilaa hän toisaalta myös arvosti. Miksei hän saisi ottaa omakseen naista, joka antoi ymmärtää sen olevan ihan okei, mutta sitten nosti suuren haloon... Pauli muisti kuinka vallan tunne oli hänet täyttänyt ja paisuttanut. Kuinka hän oli nauttanut kokiessaan naisen pelon ja vastustelun. Ja kuinka samalla toinen puoli häntä sääli ja halusi lopettaa väkivaltaisen tunkeutumisen naisen kehoon. Mutta säälivä puoli oli heikompi ja halu voitti. Toivottavasti viimeisen kerran... Tuumi Pauli ja huokasi syvään, antaen katseensa kiertää linja-autossa olevissa vähissä matkustajissa.

Tämä linja keskellä viikkoa ei varmasti ollut suosittumasta päästä. Matkustajat olivat iäkkäitä naisia sekä nuori mies, ilmeisesti reppumatkalta palaamassa. Hänen hiuksensa olivat rastoilla ja käsivarret tatuoituneet. Paulista ne eivät olleet kuitenkaan yhdenkään hänen vankilassa näkemänsä tatuoinnin veroisia. Pahoinvoinnin aalto kulki hänen kehonsa lävitse, kun hän muisti kohtalotovereitaan vankilassa. Hän ei ollut rikoksensa vuoksi suosituimmuuslistalla kärkipäässä, mutta rauhallisen luonteensa vuoksi tuli kuitenkin toimeen, lähes kaikkien kanssa.

Hän oli jopa saanut vapauksia. Opiskella ja käydä vapaaehtoisten ohjaamisissa mielenhallinnan harjoituksissa. Meditaatio... Se oli erikoisin oppi koko vankila-ajalla. Hän alkoi tehdä harjoitusta myös omissa oloissaan ja eteni. Hän alkoi nähdä mielensä toimintaa ja halujen syntymistä ulkopuolisin silmin. Ajatuksiin ei ollut pakko samaistua, mutta olisiko hänellä voimaa olla vapaa mielen myrkyistä? Halu syttyi nopeasti. Se oli kuin rovio, johon tietyt mielikuvat heittivät bensaa ja tuli räjähti hallitsemattomaksi. Hän oli kokenut sen useammankin kerran, mutta vain tämä yksi kerta johti syytteisiin. Naiset ovat hölmöjä... Syyttävät yleensä itseään kaikesta, totesi Pauli ylimielisenä, mutta tiesi itsekin, ettei se ollut totta.

Hän olisi halunnut löytää elämänkumppanin ja elää tavallista normaalia hyvää elämää, mutta tuo haave vaikutti hyvin kaukaiselta. Kenties se olisi aina mahdotonta. Ehkä turvallisinta olisi muuttaa pois ihmisten ilmoilta. Mitä vähemmän ihmiskontakteja, sitä vähemmän mahdollisuuksia hairahtaa kapealta tieltä. Vankilaan hän ei enää lähtisi, mieluummin sitten mitä muuta tahansa...

Linja-auto oli määränpäässään Kajaanissa ja Pauli laskeutui ulos. Kirkas aurinko häikäisi silmiään. Rahaa oli kertynyt tilille, joten miksipä ei? Hän päätti ottaa taksin äitinsä luo. Jännitti vähän, mitä äitimuo-

ri tuumaisi tuhlaajapojan paluuseen, mutta hän tiesi, että äiti oli kuten useimmat äidit maailmassa. Ainut joka saattoi rakastaa lastaan, tekipä lapsi mitä tahansa. Vai saattoiko?

Se selviää pian, Pauli ajatteli ja nosti kättään taksi-kopilla päivystävälle vanhalle miehelle. Mies ei ollut tuttu, onneksi, ajatteli Pauli ja nakkasi reppunsa takakonttiin istahtaen etupenkille.

Hän oli matkalla kotiin.

ÄITI

Äiti oli jo raihnainen, mutta terävä ajatuksiltaan. Hän ei ollut tiennyt Paulin tarkkaa tulopäivää ja oli iloisen hämmentynyt, kun poika koputti oveen ja astui sisään pieneen pirttiin. Rintamamiestalo oli vielä kopsakassa kunnossa, vaikka remontin tarvetta oli tietenkin jatkuvasti. Äiti oli jo eläkkeellä, mutta jaksoi hyvin liikkua ja hoitaa askareensa. Ja hän oli jo odottanut ainutta lastansa kotiin.

-No nytkö sinä pääsit? Hän totesi itsestäänselvyyden ja nyökkäsi pojalleen. Harmaat hapset olivat sidottu huolimattomasti pienelle hiirenhännälle ja villatakkin oli juopon napissa, kuitenkin äiti näytti virkeältä

Pauli vapautuu vankilasta ja pakenee itseään ja menneisyyttään Suomen Lappiin. Kuitenkin se mitä yritämme paeta, löytää meidät aina. Miehen tie vie noidan oppilaaksi ja lopulta löytämään oma totuutensa mielen verkkojen tuoltapuolen.

Mikä on totta, mikä illuusiota? Kuka kokee kaiken tietoisuuden avaruudessa? Onko mahdollista vapautua mielen ansoista ilman anteeksiantoa? Hyppää mukaan seikkailuun, jonka kuluessa Sinäkin voit oivaltaa jotakin tärkeää Itsestäsi, joka on kaikkien elävien olentojen Itse, Ykseys.

BoDTM
BOOKS on DEMAND

www.bod.fi